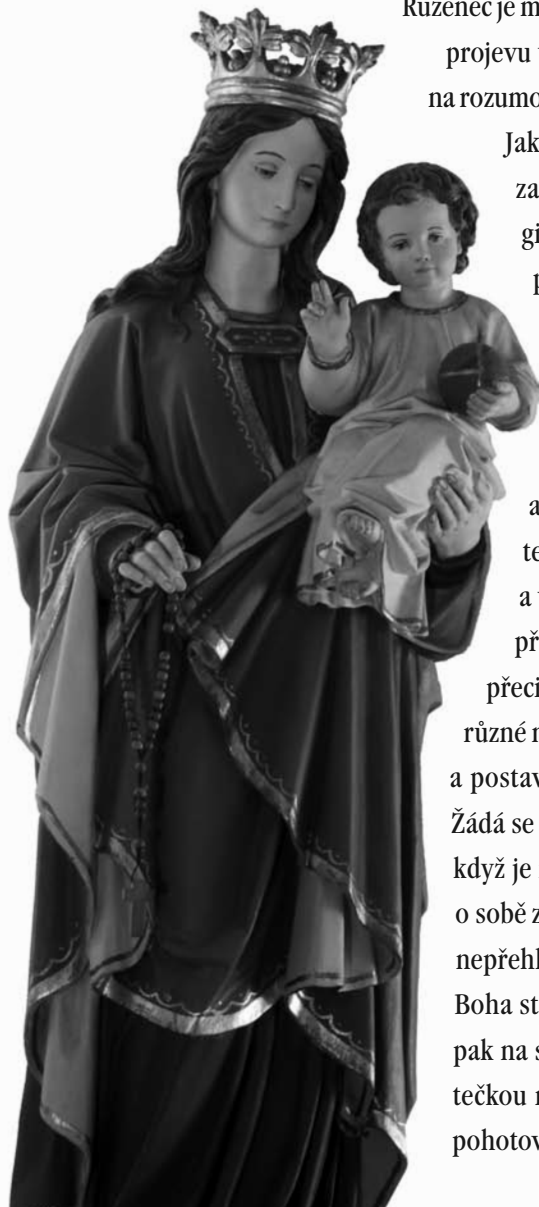

RŮŽENEC – DUCH LEPANTA – DUCH MUŽŮ VÍRY (7. ŘÍJNA 1571)

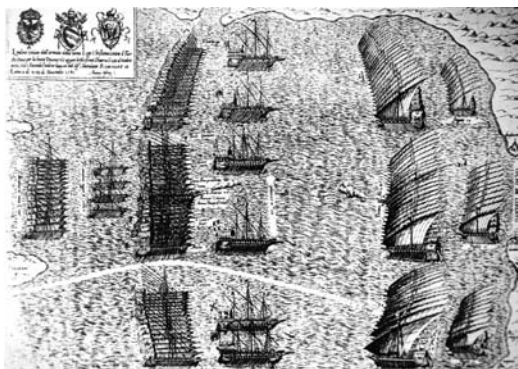
Růženec je mnohými muži považován za součást emocionálního projevu víry žen a přitom jádro této modlitby je založeno na rozumové reflexi pravd víry a historických dějů naší spásy.

Jako kdyby katoličtí muži začali rozjímaní považovat za nečinné a primárně citové prodlévání v zajetí magických formulí na způsob mantry. Možná to cosi vypovídá o naší době a také o mužích současnosti.

Jistě by chtěli svou víru pevně uchopit, rozumově zpracovat, rozpoznat její jasné věroučné a mravoučné obrysy, čímž by dozráli do vnitřní věroučné pevnosti, která se pak projeví v jejich aktivitě. Bohužel, ne zcela vlastní vinou, jsou zmateni. Na jedné straně mají cosi jasného přijmout a vyznávat a na straně druhé stále slyší, že ani to, co přijali, nemusí být pevné, protože ke stejnému Bohu přeci lze kráčet a dojít mnohými jinými cestami, skrze různé náboženské systémy. Muž pak těžko může pochopit a postavit se za něco, co není zdrojem duchovní jistoty. Žádá se po něm láska k Bohu, ale jak může Boha milovat, když je mu zpochybňovaná pravda o tom jaký Bůh je, co o sobě zjevil a co vlastně žádá. Obraz Boží se mu pak stane nepřehledným a příliš složitým na to, aby se jeho poznání Boha stalo zároveň zásadním rozhodnutím pro Něj. Muž pak na své jasné otázky dostává odpovědi, které nekončí tečkou nebo vykřičníkem, ale čárkou za níž je opět ono pohotovité „ALE“.

Pro mnohé muže je to ovšem zároveň poměrně pohodlný stav, takže ani moc nevzdorují. Vystačí si s tím, že to prý není jejich věcí, a vrhnou se do různých světských i církevních aktivit, aniž by o podstatě své víry hluboce přemýšleli, neřku-li o svou víru bojovali. Tyto problémy muži minulosti řešit nemuseli a netrápily je. Církev jasně definovala jaký postoj je v souladu se zjevením Božím a mravy a co si úctu zaslouží a co nikoliv. Církev samozřejmě vždy tvrdila, že jediným nepřítelem víry a pravdy Boží je satan, ale zároveň svými projevy a činy nepopírala, že satanova vezdejší moc se projevuje skrze lidi zotročené omyly a bludy. Neexistovala mezináboženská kooperace, která by zaměňovala příčinu za následek. Když se do Evropy valily muslimské armády, nikoho by nenapadlo uspořádat týdenní seminář o pozitivním přínosu Mohamedových bludných nauk Evropě a Církvi. Ježíš jasně říká „Nikdo nemůže vejít jen skrze mne“ nebo „Kdo nejí mé tělo a nepije mou krev, nebude mít účast v nebi“. Všem bylo jasné, o čem Ježíš hovoří. Jen díky tomuto jasnému poznání víry i její veřejné deklaraci jsme mohli obstát v bitvách, jako byla ta u Lepanta. Jen s touto vírou mohli křesťané pokleknout a prosit, skrze Matku Boží, Ježíše Krista za muže na galeonách v Jónském moři. Je dobré si všimnout, že většina střetnutí mezi syny Krista a syny Satana, bylo provázeno duchovním vzepětím a vítězství byla zázračná, neboť všechny přirozené výhody stály na straně protivníků. Modlitba růžence je bytostně spjata s vítězstvím katolických mužů u malého přístavu Lepanto. I tehdy byly přirozené výhody na straně protivníka, jak co do počtu nepřátel, jejich strategickým postavením, tak povětrnostními podmínkami. Spory, které se projevovaly již od shromáždování loďstva v Messině, nakonec urovnal Juan de Austria po domluvě s Marcantoniem Collonou, admirálem papežského státu. Mnozí účastníci bitvy považovali již toto za zázrak. Do dějin však vešel zázrak jiný, který byl tehdy a potom po staletí hodnocen jakožto jasné přispění Boží moci.

Jak křesťanské, tak arabské loďstvo bylo sice tvořeno veslicemi, avšak taktika boje byla stále postavena na

Juan de Austria

a replika jeho lodi

rychlém vpádu mezi nepřátele. K vyvinutí potřebné rychlosti bylo třeba větru, jenže ráno 7. října 1571 foukal vítr do plachet Arabům. Za svítání Juan de Austria provedl přehlídku loďstva a povzbudil křesťanské námořníky plamennou řečí. Pak vstoupil na loď a armáda se vydala k místu střetu. Křesťané museli veslovat a křížovat proti větru. Muslimské loďstvo se s napnutými plachtami řítilo mezi křesťanskou armádu. Náhle se stalo něco zvláštního. Vítr ustal a rozjezd tureckého loďstva se zpomalil. Chvilí trvalo, než turecké lodě přešly na manuální pohon. Pak se najednou napnuly plachty křesťanských lodí a s pomocí větru i veslařů se křesťané vnořili do arabské flotily. Z vatikánských archivů víme, že brzy ráno 7. října 1571 se začal papež Pius V. modlit společně s mnoha dalšími křesťany, modlitbu růžence v bazilice Santa Maria Maggiore na úmysl vítězství křesťanů v Jónském moři. Modlitby pak probíhaly po celý den a v Jónském moři u Lepanta se skutečně odehrál zázrak.

Vítězství bylo až neuvěřitelné. Zatímco křesťanů padlo 7 500, tak muslimů zahynulo 30 000. Navíc se křesťanům podařilo vysvobodit z arabského otroctví na 12 000 křesťanů. Z 270 plavidel arabského loďstva bylo křesťany dobytých 137 a dalších 60 lodí bylo potopeno. Křesťané přišli z celkového počtu 206 válečných plavidel jen o 12. Velkým psychologickým momentem byla rovněž situace, kdy se vlajková loď jménem „Alláh“ vedená Alim Pašou vydala k přímému střetu s katolickou vlajkovou lodí jménem „Real“. Křesťanům se nejdříve podařilo vyčistit vlastní loď od útočících muslimů a pak převzít iniciativu a loď Alláh dobyt. Po jejím získání na lodi „Alláh“ zavlála vlajka katolické ligy, což mezi mohamedány způsobilo paniku.

Tato událost by nám mužům mohla poněkud růžencem přiblížit, jakožto důkaz, jak účinnou zbraní může být modlitba a jak zásadně ovlivňuje dějiny světa. Právě proto patří velký dík ženám, které se poctivě růžencem modlí. My muži bychom se pak měli do této modlitby ponořit a nalézt v ní duchovní zbraň, hluboký zdroj pravdy naší víry a ducha mužů z baziliky Santa Maria Maggiore i Jónského moře.

(DH)

O ÚČINCÍCH MŠE SVATÉ

Velký zmatek ve vědomostech mnohých věřících ohledně účinků mše svaté mě nutí, abych se věnoval tentokrát tomuto důležitému tématu a abychom si připomněli to nejdůležitější, co nám náš Pán Ježíš Kristus v této svátosti zanechal.

Největším darem Kristovým je jeho velkopáteční oběť. **Je to ta nejdokonalější oběť chvály, díky, prosby a smíru, kterou vykonal jednou provždy na Kalvárii a která se prostřednictvím kněze zpřítomňuje v každé mši sv.** Současně přichází náš Spasitel sám mezi nás v Nejsvětější svátosti, stává se nám pokrmem pro duši, tak jako na Zelený čtvrtek, a dává nám záruku, že stejně jako on budeme účastníky Neděle zmrtvýchvstání. Protože na Golgotě nemohli být lidé všech dob a všech národů, dává nám Ježíš nesmírnou šanci při mši sv.: **Každý, kdo se účastní mše, může obdržet stejné milosti, jako by stál při ukřižování s Marií pod křížem, seděl s dvanácti apoštoly u poslední večeře, nebo přišel s Magdalénou k prázdnému hrobu a spatřil Zmrtvýchvstalého.**

Záleží však na osobní dispozici každého účastníka eucharistické slavnosti, jak on sám je schopen přijmout tyto nezměrné dary. Podobně, jako když je vyslán rozhlasem nádherný koncert, ale já si naladím špatnou stanici. Vlny přenášející hudbu jsou pak sice všude kolem mne, ale já přesto nic hezkého neslyším. Mohu se tak stát při zpřítomnění poslední večeře místo Jana Jidášem, při ukřižování místo setníka vyznávajícím Ježíšovo božství členem přihlížejícího tupého davu a při vzkříšení místo radujícího se učedníka neoblomným nevěřícím farizeem. Je zde veliká šance, ale musím ji přijmout, **být skutečným účastníkem, ne pouhým divákem mše svaté.**

Před Bohem má každá mše sv. nekonečnou hodnotu, ale my lidé máme jen omezenou kapacitu a jsme tedy schopni přijmout jen omezené množství dobra, jsme sto pojmout a využít jen malý užitek z oceánu milostí, jež nám Bůh dává. Pro lepší objasnění účinků mše svaté je teologové, zvláště bl. Jan Duns Scotus, rozdělili do tří okruhů: **Užitek generální, čili obecný, užitek speciální, neboli zvláštní a užitek personální, jinak též osobní.**

Užitek generální přináší každá mše sv. celé církvi, všem jejím členům a to nejen putujícím po této zemi, ale i trpícím a čekajícím na nebe v očistci. Na všechny pokřtěné a na celý svět se rozlévá při mši Boží požehnání.

Užitek speciální (intence – úmysl) je směřován k určitému člověku či záležitosti, za niž je mše sv. výslovně sloužena. Prosíme Krista, který zemřel

a vstal z mrtvých za celý svět a za všechny lidi, aby zvláště pamatoval na někoho nám drahého či na nějakou naši záležitost.

Užitek osobní či personální mají všichni, kdo se nějak účastní mše sv. Především celebrující kněz, asistující ministranti a přítomní věřící, ale i všichni, kdo se zasloužili o to, že mše sv. vůbec může být sloužena. Tedy například naši předkové, kteří vystavěli kostel a věnovali kalich či mešní roucha, sestry, jež upekly hostie. Také ovšem i brigádníci, kteří pravidelně uklízí kostel, pomáhají při opravách nebo zpěváci doprovázející obřady krásnou hudbou.

Použijeme-li podobenství se žárovkou, můžeme obecný užitek přirovnat k rozptýlenému světlu ozařujícímu celou místnost, užitek speciální k světlu zaměřenému reflektorem na určitý bod a užitek osobní k teplu, pocíťovanému těmi, kdo jsou blízko u světelného zdroje. Z jiného pohledu lze připodobnit užítky mše sv. k lidské práci. Když člověk pracuje, má z toho užitek celá lidská společnost (pracující platí daně, nevyžaduje sociální podpory), mají z toho užitek ti, pro něž pracuje (zaměstnavatel a zákazníci) a má z toho také užitek i on sám (dostává plat, práce jej baví).

Speciální užitek mše sv. je jediný s nímž můžeme nějak disponovat. Sloužící kněz jej může obrátit k určitému úmyslu, na tak zvanou **intenci**. S tímto zaměřením mešního úmyslu je spojeno stipendium, tedy jistá finanční částka, kterou věřící žádající o zaměření úmyslu určitým směrem dává celebrujícímu knězi. **Křesťan tedy neplatí za mši sv., ta má nekonečnou hodnotu a nelze si ji tudíž koupit, ale přispívá z vděčnosti za obětování mše celebrantovi.** Jde o prastarý zvyk, který znali již křesťané v prvních staletích. Původně tento příspěvek sloužil k výživě kněží, kteří tehdy neměli jiné příjmy. Nejde rozhodně o nějakou **simonii**, čili **obchodování se svatými věcmi**, ale o dar církvi u příležitosti mše sv. sloužené na určitý úmysl dárce. **Je to druh vyjádření vděčnosti za zprostředkování nekonečně cenných zásluh Pána Ježíše, jakési „spropitné“ či příspěvek „od cesty“ tomu, kdo přináší od jiného cenný dar či radostnou zprávu.** Příspěvek je zároveň součástí „smlouvy“ mezi celebrantem a žadatelem. Ještě snad bude vhodné zdůraznit, že mše sv. může být obětována jak za živé, tak i za zemřelé.

Každá mše sv. je i hostinou, která nás spojuje. Utužuje naše přátelství s hostitelem – Kristem i se spolustolovníky – ostatními věřícími. To, co působí chutný pokrm a osvěžující nápoj na tělo, působí eucharistický chléb a víno na lidskou duši. Zachovává její nadpřirozený život, rozmnožuje v ní milost posvěcující, obnovuje ji a léčí, pokud je zraněna lehkými hříchy, posiluje vůli vzdorovat zlému a vytrvat v konání dobrého. Eucharistická hostina v neposlední řadě potěšuje naše srdce, přináší nám vnitřní radost, jež jednou vyústí v radost trvalou. Účastníci eucharistické hostiny budou na sklonku dne svého života pozváni k věčné Beránkově večeři v nebi, jak nám to slibuje sám Pán.

P. Martin

CHRÁMOVÝ SBOR VE VYŠŠÍM BRODĚ

V neděli 31. srpna zpíval Chrámový sbor na pozvání duchovních kláštera ve Vyšším Brodě na mši svaté v 10,00 hodin. Mše svaté v tomto nádherném klášterním kostele bývají větším množstvím věřících navštěvovány málokdy a pokud ano, tak většinou v období prázdnin. Tuto poslední neděli se v kostele ke mši svaté sešlo asi 30 věřících, a tak sbor měl z kůru kostela jednoznačnou převahu. Ale zpívání a hraní v tak překrásném sakrálním prostoru s úžasnou akustikou je vždy odměnou již samo. A tak v podání Chrámového sboru a orchestru zazněla *mše od Vojtěcha Říhovského ke cti svatého Václava a Sláva Boží od Ludwiga van Beethovena*.

Zároveň obdržel sbor pozvání na červen příštího roku, kdy **klášter ve Vyšším Brodě bude slavit 750 let od svého založení**, a pokud dá Pán Bůh, slavnou mši svatou bude sloužit papežský nuncius. Při mši svaté bude znít hudba Charlese Gounoda – *Missa solemnis*. (vljan)

PAMÁTCE P. JOSEFA JÍLKA

19. října 2008 uplyne 100 let od narození kněze, hrdiny a vlastence P. Josefa Jílka. Narodil se ve Výhni, v kaplické farnosti v rodině sedláka. Obecnou školu vychodil v Rozpoutí, gymnázium v Českých Budějovicích, stejně tak seminář. Vysvěcen byl biskupem Bártou. Nejdéle byl farářem v Katovicích, později v Čechticích. Přitom pracoval v odboji proti fašismu, vystupoval pod krycím jménem „Jouzíněk“. Spolu se strakonickým primářem MUDr. Hradeckým a vrchním strážmistrem npor. Peřkou byli za okupace členy protistátní skupiny „Úvod“. K záchraně protifašistických aktivistů vypracoval na 52 falešných křestních listů. Za svou protistátní činnost byl v srpnu 1942 zatčen. Po původním rozsudku z Drážďan, kde byl odsouzen ke třem letům káznice, byl znovu souzen v Berlíně, a zde již byl odsouzen k trestu smrti. Vězněn byl v Brandenburgu a po 324 dnech žalářování byl 20. dubna 1945, tj. 19 dní před koncem války stát gilotinou. Během doby jeho věznění bylo popraveno 16 jeho spoluvězňů z cely č.27. Jako věrný křesťan připravoval spoluvězně na poslední cestu. Mnohé

ateisty obrátil na víru. Proto Bůh také chtěl, aby byl posledním popraveným před tím, než byla jejich věznice za týden osvobozena.

Páter Josef Jílek zemřel, aby národ žil. Celý svůj život se řídil heslem biskupa Jana Valeriána Jirsíka: „Bůh, církev, vlast.“ Na paměť mučedníka mu byl prezidentem Benešem udělen v roce 1947 válečný kříž „in memoriam“ a v roce 1995 prezidentem Havlem medaile za zásluhy I. stupně za příkladnou věrnost demokratickým a humanitním ideálům.

V červnu letošního roku byla na návsi ve Výhni sloužena mše, kterou celebroid českobudějovický biskup Pavel Posád. Při ní byl na výheňské návsi u kříže odhalen pomník s deskou sejmutou z rodného domu kněze mučedníka faráře P. Josefa Jílka. Na hřbitově ve Velešíně jsou pochováni jeho rodiče – otec zemřel za války. Zde je také deska k uctění tohoto mučedníka. Ve výroční den, **19. října** bude v našem kostele sloužena mše k uctění památky P. Josefa Jílka – nám tak blízkého rodáka.

(K.P)

PLÁNOVANÉ AKCE NA ŘÍJEN

VELEŠÍN

14.10. úterý – setkání seniorů s P. Martinem (po mši svaté)

17.10. pátek – první setkání přípravy na biřmování, které začne společnou mší svatou (v 18 hodin)

25.10. sobota v 9 hodin – schůzka ministrantů • **4.10. sobota ve 14 hodin** – schůzka dívek

26.10. (10.00 hod.) Mše svatá pro rodiny s dětmi (setkání na faře po mši svaté)

BESEDNICE

19.10. (9.45 hod.) Mše svatá pro děti

SCHŮZKY DĚVČAT

Po krátké letní pauze, opět začínají naše pravidelné schůzky, a proto se na vás na všechny těšíme v sobotu **4. října ve 14:00 na faře**. Čeká nás skvělá hra, kterou si pro nás připravila Maruška. S sebou si jako vždycky vezmete dobrou náladu :-)) E+V *(vlam)*

KOUTEK MINISTRANTSKÝCH DRUŽIN

První poprázdňinová schůzka ministrantů proběhla v sobotu 20. září. Kromě hraní her jsme naplánovali služby na další měsíc a řekli si, co nás čeká na podzim. Mimo pravidelných schůzek bychom chtěli uskutečnit podzimní vikendovou výpravu se základnou na faře v Soběnově, která je naplánovaná na víkend **od 7. do 9. listopadu**. Přivítali jsme také tři nové ministranty, kteří se již brzy začlení do našich hradních družin. Další schůzka bude v sobotu **25. října v 9 hodin na faře**. *(zv)*

VINCENSKÉ SPOLEČENSTVÍ

PODZIMNÍ SBÍRKA PRO DIAKONII BROUMOV

Jako každoročně i letos pořádá Vincenské společenství sv. Václava ve Velešíně charitativní sbírku. Můžete nosit letní i zimní oděvy, dámské, pánské a dětské oblečení, lůžkoviny, spodní prádlo, ručníky a utěrky, látky, vlnu a přízi (i zbytky), záclony, závěsy, neobnošenou obuv, samostatné peří, peřiny, péřové i vatové přikrývky a deky, spací pytle a polštáře, kabelky, batohy, tašky, školní aktovky, vlněné kabáty pánské i dámské, kožené a koženkové oblečení, školní a sportovní potřeby, hračky, přací a čisticí prostředky, hygienické a toaletní potřeby, knihy, domácí potřeby, také smíšený papír, noviny, časopisy, kartony, staré i poškozené knihy, igelit – sáčky, tašky, obaly, fólie, igelitové plachty zabalené v pevných krabicích (nejlépe od banánů) či převázané v pevných igelitových pytlích na adresu:

Jihostroj Velešín, **kanceláře pod SPORTOVNÍ HALOU** (nad osobní vřátnici), Budějovická 148 a to v termínu:

Pátek 7. listopadu 2008 od 13.00 hod. – 18.00 hod.

Sobota 8. listopadu 2008 od 9.00 hod. – 17.00 hod.

Sbírka bude odvezena v následujícím týdnu do Diakonie – Charitního centra sociálních služeb ve výcho-
dočeském Broumově. *Pavla Říhoutová, Společenství sv. Vincence z Pauly*

MALOVÁNÍ SAKRISTIE

V sobotu 13. září se konečně podařilo sejít se na malování sakristie a zpovědní místnosti. V sakristii se už nemalovalo delší dobu a bylo třeba všechny stěny krom klenutého stropu oškrabat. Nakonec se ale sešlo dost ochotných rukou a tak sakristie i zpovědní místnost září čistotou.

Největší práce ale byla s úklidem po malování. Díky všem, kteří pomohli, a především našim farnicím, které musely po malářích vše uklidit. (zv)

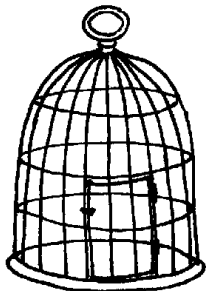

KATECHETICKÉ OKÉNKO – PŘÍKLAD PANNY MARIE

Maria byla obyčejná dívka z Nazareta, kterou si Bůh vybral za maminku svého Syna Ježíše. Proto ji také uctívají věřící na celém světě. Panna Maria může být příkladem nám všem, protože je výjimečná svou (*dokončení v tajence obvodové doplňovačky*).

Do vnitřního čtverce doplň svislým směrem pojmenování čtyř obrázků. Každé slovo je na čtyři písmena. Potom napiš do políček po obvodu čtverce stejná písmena ke stejným číslům tak, jak ti to vyšlo ve vnitřním čtverci. Tak získáš tajenku, kterou přečteš, když budeš postupovat od šipky po směru hodinových ručiček. (hp)

	1	2	3	4	
11	4	8	1	D	5
10	3	Y	7	6	6
5	2	9	N	10	1
9	C	11	5	11	7
	1	6	5	8	

ŽIVOT V RODINĚ (Z KNIHY M.D. RUSCH: SYNDROM VYHOŘENÍ)

Jak předejít syndromu vyhoření – 2. část

Pokud zapálíte oba konce svíčky, získáte tím dvakrát více světla. Svíčka však zároveň dvakrát rychleji vyhoří. Tímto obrazem je možné věrně ilustrovat proces směřující k vyhoření. Lidé, kteří jím procházejí, zjišťují, že veškerá jejich duševní, emocionální a fyzická energie je vypořehována. Jejich síly jsou vyčerpány a ztrácejí vůli vytrvat.

Pravidelné přehodnocování cílů a priorit

Stejně jako se neustále mění svět kolem nás, musíme se měnit i my. Bez pravidelných změn totiž není možné udržet si v životě rovnováhu.

Než jsem tento princip objevil, stálo mě to spoustu času a vyčerpání. Krátce po svatbě jsem se pustil do budování úspěšné kariéry, abych mohl svou budoucí rodinu řádně zabezpečit. Tvrdě jsem pracoval a dosáhl značného úspěchu.

S narozením dětí a s rozšířením rodiny jsem však nepomyslel na to, že bych se měl zastavit a přehodnotit své priority. Dál jsem pracoval 60 až 70 hodin týdně. Přestože se má rodina zvětšovala, neuvědomil jsem si, že bych měl trávit méně času v práci a být více s nimi. Nakonec mi jednoho dne má dcera napsala vzkaz, v němž mě žádala o schůzku, aby si se mnou mohla popovídat.

Změnil se můj svět, nikoli však mé priority. Urputně jsem pracoval na finančním zajištění své rodiny, která ovšem potřebovala i můj osobní čas. Protože byly mé priority nevyvážené, ztratil rovnováhu celý můj život. Proto si pravidelně vezměte den volna, abyste mohli o samotě své životní cíle a plány přehodnotit. Srovnejte, jak na tom jste a jak byste na tom v plnění svých cílů chtěli být. Zamyslete se nad tím, jak trávíte čas v každé oblasti svého života. Vezměte si s sebou poznámkový blok a запиšte si, jaké změny v životě nebo rozvrhu je třeba udělat. Věnujte čas modlitbám a prostě Boha o směr a vedení. Svého volna využijte k přemýšlení o životě obecně a konkrétně se zamyslete nad tím, zda nepotřebujete své priority, plány a cíle změnit.

Mějte na paměti, že je třeba žít vyváženě. Toho nelze dosáhnout, pokud se v dostatečném předstihu čas od času nezastavíte, abyste si svou rovnováhu ověřili.

Čas na vychutnávání života

Většina vysoce výkonných lidí si nestačí udělat čas na to, aby svůj život skutečně prožili. Jsou tak zaneprázdnění houbou za svými cíli, že opomenou vychutnat si cestu, která k nim vede.

Abyste si udrželi rovnováhu v životě, naučte se *cítit vůni růží podél cesty*. Například já jsem si před svým vyhořením vymezoval cíle pro všechno, co jsem dělal. Jednou jsem vzal rodinu na desetidenní výlet. Za tu dobu jsme najeli čtyři tisíce mil. Od chvíle, co jsme vyrazili na cestu, jsem myslel na návrat zpět.

Kolik času uplynulo od chvíle, kdy jste si vzali den volna, abyste se pobavili, šli na túru do lesa, strávil půl hodiny požíváním zmrzliny, odešli do restaurace, aniž byste někomu nechali vzkaz, kde vás v případě potřeby může najít, nebo vzali svého partnera na víkend do pěkného hotelu, kde jste si dali horkou koupel, objednali chutnou večeři pro dva a ujistili toho druhého, jak je pro vás důležitý? Pokud si chcete v životě zachovat rovnováhu a vyhnout se vyhoření, naučte se dělat si čas na skutečný život!

(přípravila: jv)

„NE! TY UŽ NE...“

Dcera přivede domů představit rodičům svého snoubence. Když je mladík o samotě se svým budoucím tchánem, ten se ho ptá:

„Čímpak se živíš, hochu?“

„Studuji náboženství.“

„A jak chceš vydělat na pořádný barák?“

„Budu se soustředit na svá studia a Bůh nás zaopatří.“

„A za co koupíš mé dceři pořádný snubní prsten?“

„Budu se soustředit na svá studia a Bůh nás zaopatří.“

A takhle to jde pořád dokola – mladík pořád omílá, že Bůh je zaopatří. Když to tatínek vzdá a mladík se odporoučí, maminka přijde do místnosti a ptá se tatínka, jak to šlo.

Ten jí říká: „No, ten chlapec nemá žádnou pořádnou práci ani žádné plány do budoucna, jak nějakou sehnat. Ale dobrá zpráva je, že si myslí, že jsem Bůh!“

Jede takhle jeptiška autobusem, na ruce má sádru.

Přisedne si k ní kněz a ptá se: „Co se vám stalo, sestro?“

„Uklouzla jsem ve vaně, otče.“

Za nimi jedou dva somráci a jeden se ptá druhého:

„Ty, vole, co je to vana?“

„Nevím, copak jsem katolík?!“

Cestou na svatební obřad dojde k autonehodě a oba snoubenci na místě zahynou. Jdou spolu do nebe. Čekají na příjmu na Svatého Petra. Když přijde, hned se ho ptají, jestli je možné v nebi uzavřít manželství. Svatý Petr říká: „No, je to poprvé, co se na tohle někdo ptá. Musím to jít zjistit.“

Pár sedí v přijímací místnosti už pár měsíců a oba už ztrácejí trpělivost, když se Svatý Petr znovu objeví s odpovědí: „Je to dobré, v nebi můžete být oddáni.“

Nato se mladík ptá: „Jen pro případ, že by nám to neklapalo... Bylo by možné se v nebi i rozvést?“ „To si snad děláte legraci. Tři měsíce jsem tady hledal kněze. Dovedete si představit, jak dlouho bych hledal právníka?“

Dvě řádové sestry jedou autem a dojde jim benzín. Auto škytne a zastaví, sestry vystoupí a v dále uvidí ben-

zínovou pumpu. Dojdou tam a prosí pumpaře, jestli by jim nenatočil trochu benzínu, aby dojevy k pumpě a mohly natankovat.

„Ale beze všeho, sestry“ povídá pumpař, „máte kanystry?“

„Nemáme. Nemohl byste nám prosím nějaký půjčít?“

ptají se sestry.

„Zkusím něco najít“ povídá pumpař. Za chvíli se vrátí a říká: „Sestry, víte, je mi to nepříjemné, ale, no, mám tu jen starý nočník. Jestli vám to nebude vadit, tak vám ho půjčím.“

„Ale nevdá, to je v pořádku.“ Pumpař tedy natočil trochu benzínu do nočníku, sestry poděkovaly a vracejí se ke svému autu. Přijdou k autu a nalévají benzín z nočníku do nádrže.

Jede kolem nákladák, řidič zastaví, vykloní se z okénka, vytřeští oči na sestry, jak nalévají nočník do nádrže a povídá: „Teda sestry, vaši víru bych chtěl mít!“

Rybaří takhle jeden farář ve Vltavě pod Vyšehradem a vytáhne zlatou rybkou. Jak už to tak zlaté rybky dělají, tak i tato prosí, že když bude puštěna zpátky do vody, splní svému dobrodinci přání. Farář se podiví, že se rybce chce nazpátek do té špinavé vody, pak ji však pustí a vyslovuje své přání:

„Co kdybys udělala něco s tou válkou v Afgánistánu...“

„Hele“, odvětví rybka, „já jsem jenom obyčejná malá vltavská zlatá rybka... Války – to je na mne moc. Zkus si přát něco jiného.“

„Taky bych si přál, aby farníci v mém sboru byli zbožní, trpěliví a milí.“

Rybčička se chvíli zamyslí a pak říká: „Kde že je ta válka...?“

Ráno po svatbě v Káni Galilejské... Hosté se pomalu probouzejí, většina z nich se drží za hlavu a sténá. Jeden zvláště „přejásaný a přepitý“ muž prosí: „Já mám takovou žízeň! Skočte někdo pro vodu...“ Ježíš se zvedne, že tedy půjde, když v tom všichni svorně vykřiknou: „NE! Ty už ne...“

MŠE SVATÉ A ÚMYSLY NA ŘÍJEN 2008

VELEŠÍN	2.10.	Čtvrtek	18:00	Za Františka Šindelíře, sestru a rodiče
	3.10.	Pátek	18:00	Za Julia Kubína a Bohumilu Neuralovou a duše v očistci
	5.10.	Neděle	8:00	Za farnost
	12.10.	Neděle	8:00	Za farnost
	14.10.	Úterý	18:00	Za Stanislava Šrámka, syna Stanislava a dceru Ludmilu z Pořešína
	16.10.	Čtvrtek	18:00	Za Annu Kyselovou a Marii a Karla Janouchovy
	17.10.	Pátek	18:00	Za Jana Krninského, manželku a celé přátelstvo
	19.10.	Neděle	8:00	Za P. Josefa Jílka
	21.10.	Úterý	18:00	Za Josefa Foitla, manželku, rodiče a sourozence
	23.10.	Čtvrtek	18:00	Za Marii Macháčkovou a jejího manžela
	24.10.	Pátek	18:00	Za rodinu Kořenských a Pučeglů
	26.10.	Neděle	8:00	Za farnost
			10:00	Za farnost • PRO RODINY S DĚTMI
	28.10.	Úterý	18:00	Za Josefa Osovského, manželku a celé přátelstvo
	30.10.	Čtvrtek	18:00	Za rodinu Štindlovu, Jarošovu a Petrovu
31.10.	Pátek	18:00	Za uzdravení	
BESEDNICE	5.10.	Neděle	9:45	Za rodiče Šindelířovy, prarodiče Lysákovy a jejich tři syny
	12.10.	Neděle	9:45	Za rodinu Farkovu a Věchetovu
	19.10.	Neděle	9:45	Za Jana Douchu, prarodiče Vaclíkovy, strýce Jana Vaňka, Milana Štěpánka a ostatní dříve zemřelé předky
	26.10.	Neděle	9:45	<i>Bohoslužba slova</i>
SOBĚNOV	1.10.	Středa	18:00	Na úmysl kněze
	5.10.	Neděle	11:00	Za Josefa Perouta, dceru Ivanku, rodiče Peroutovy, Bohdalovy, Siručkovy, Marii Liškovou, Josefa a Věru Kotvovy a všechny zemřelé přátele
			11:00	<i>Bohoslužba slova</i>
	15.10.	Středa	18:00	Za Jana Ottenschlägera, rodiče, sourozence, celé přátelstvo, Karla Marka, manželku a celé přátelstvo
	19.10.	Neděle	11:00	Za Viktora Sýkoru, rodiče a sourozence z obojí strany
	22.10.	Středa	18:00	Na úmysl kněze
	26.10.	Neděle	11:00	<i>Bohoslužba slova</i>

Liturgický kalendář Ř Í J E N

- 1.10. Pam. sv. Terezie od Dítěte Ježíše
- 2.10. Památka sv. andělů strážných
- 4.10. Památka sv. Františka z Assisi
- 7.10. Památka P. Marie Růžencové
- 15.10. Památka sv. Terezie od Ježíše
- 17.10. Památka sv. Ignáce z Antiochie
- 18.10. Svátek sv. Lukáše, evangelisty
- 28.10. Svátek sv. Šimona a Judy

PORTUS

MĚSÍČNÍ ZPRAVODAJ FARNOSTÍ VELEŠÍN, BESEDNICE A SOBĚNOV

ŘÍJEN 2008

Na tomto čísle spolupracovali:

P. Martin, David Hibschen, Zdeněk Vaclík, Jan Nágr, Zdeněk Bláha, Jan Ottenschläger, Jana Vaclíková, Hana Opekarová, Pavla Řihoutová, Vladimír Jantač, Vladimíra Mikešová, Karel Papír.